

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **O. D.**
zastoupen JUDr. Mgr. Jaromírem Peterou, advokátem Podroužek,
Moník, Petera a partneři, advokátní kancelář s. r. o.
se sídlem Fráni Šrámka 1139/2, Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. prosince 2018, č. j. KUKHK-30567/SM/2018,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 6. prosince 2018, č. j. KUKHK-30567/SM/2018, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil výsledek jednotlivé zkoušky žalobce, která svým obsahem a formou odpovídá zkoušce profilové části maturitní zkoušky,

z německého jazyka, konané v Gymnáziu Boženy Němcové se sídlem v Hradci Králové (dále také jen „Gymnázium“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce napadl uvedené rozhodnutí v plném rozsahu pro jeho nesprávnost a nezákonnost, jakož i pro jeho nepřezkoumatelnost.
3. Následně žalobce popsal skutkový stav projednávané věci.
4. V jarním zkušebním období roku 2018 složil v rámci profilové části maturitní zkoušky mj. i zkoušku z německého jazyka (dále též jen „Maturitní zkouška“). Hodnocen byl v této části klasifikačním stupněm 3 - dobrý.
5. Po složení Maturitní zkoušky měl zájem o získání pracovního (brigádního) místa, avšak zaměstnavatel vyžadoval hodnocení maturitní zkoušky z německého jazyka min. stupněm 2 – chvalitebný. Žalobce proto podal přihlášku k jednotlivé zkoušce z německého jazyka (dále také jen „Jednotlivá zkouška“). Tu složil ve dnech 5. 9. 2018 a 11. 9. 2018 před zkušební komisí Gymnázia. Zkušební komise vyhodnotila jednotlivé části zkoušky klasifikačním stupněm 3 (dobrý) za poslech, stupněm 2 (chvalitebný) za písemnou část a stupněm 3 (dobrý) za část ústní. Celkově pak ohodnotila Jednotlivou zkoušku klasifikačním stupněm 3 – dobrý, a tedy žalobce dosáhl stejného výsledku, jako v případě Maturitní zkoušky.
6. Jelikož byl přesvědčen, že Jednotlivá zkouška svým obsahem a formou neodpovídala Maturitní zkoušce, a tedy tím byl porušen zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „školský zákon“), obrátil se s žádostí o odborné vyjádření k obsahu (obtížnosti) uvedených zkoušek na Goethe-Zentrum Pardubice, z. s. (dále jen „Institut“). V žádosti bylo zadání obou zkoušek anonymně označeno jako „zkouška A“ a „zkouška B“, tak aby nedošlo k ovlivnění posuzující osoby, jež tedy nevěděla, které zadání bylo předmětem Maturitní zkoušky, a které bylo předmětem Jednotlivé zkoušky.
7. Institut vypracoval Odborné vyjádření, z něhož vyplynulo, že Jednotlivá zkouška byla obtížnější než Maturitní zkouška. V Odborném vyjádření Institutu bylo jasné uvedeno, že zatímco Maturitní zkouška odpovídala v zadání všech úkolů obtížnosti A2 až B1 (s výjimkou poslechového cvičení č. 2, které odpovídalo obtížnosti B1 až B2), tak u Jednotlivé zkoušky se obtížnost všech zadání pohybovala na úrovni B1 až B2 a poslechové cvičení odpovídalo dokonce úrovni B2 až C1.
8. Nadto z Odborného vyjádření vyplynulo, že u Jednotlivé zkoušky došlo k pochybení při zadání, neboť bylo oproti Maturitní zkoušce použito pouze jedno poslechové cvičení, které bylo navíc nepřiměřeně dlouhé a bylo možné jej vyslechnout pouze vcelku (tj. nikoli opakovaně po částech, jako tomu bylo v případě cvičení u Maturitní zkoušky). Závěrem Institut v Odborném posouzení uvádí, že předmětné poslechové cvičení, jež bylo užito v Jednotlivé zkoušce, netestovalo znalost německého jazyka, ale paměť a koncentraci zkoušeného, což postrádalo s ohledem na účel skládané zkoušky smysl.
9. Protože žalobce nesouhlasil s průběhem, a tedy i hodnocením Jednotlivé zkoušky, přičemž jej v opodstatněnosti jeho názoru utvrdilo i Odborné vyjádření, podal dne 9. 10. 2018 u žalovaného žádost o přezkoumání průběhu Jednotlivé zkoušky. K žádosti žalovanému doložil mimo jiné i kopie zadání písemné části Maturitní i Jednotlivé

zkoušky, a to spolu s CD obsahujícím předmětná poslechová cvičení a s Odborným vyjádřením Institutu. Žalovaný však rozhodl, jak shora uvedeno.

10. Nesprávnost, nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalobce spatřuje zejména ve zcela nedostatečném vypořádání se žalovaného s námitkou podstatně rozdílné obtížnosti, resp. tedy obsahu a formy Jednotlivé zkoušky oproti Maturitní zkoušce konané na Gymnáziu v roce 2018.
11. Žalobce spatřuje shora specifikované podstatné rozdíly v obtížnosti, resp. v obsahu a formě Jednotlivé zkoušky oproti Maturitní zkoušce v následujících skutečnostech:
 - a) zatímco Maturitní zkouška odpovídala v zadání všech úkolů obtížnosti A2 až B1 (s výjimkou poslechového cvičení č. 2, které odpovídalo obtížnosti B1 až B2), tak u Jednotlivé zkoušky se obtížnost pohybovala na úrovni B1 až B2 a poslechové cvičení odpovídalo úrovni B2 až C1,
 - b) zatímco Maturitní zkouška obsahovala dvě poslechová cvičení, tak Jednotlivá zkouška obsahovala pouze jedno poslechové cvičení, a tedy ve své podstatě zde zcela chyběl korektiv v podobě druhého poslechu,
 - c) zatímco poslechová cvičení, jež byla obsahem Maturitní zkoušky, odpovídala svojí délkou a obtížností úrovni B1, resp. v případě druhého poslechu úrovni na pomezí B1 a B2, tak poslechové cvičení, jež bylo obsahem Jednotlivé zkoušky odpovídalo svojí obtížností úrovni B2 až C1 a bylo žalobci přehráno pouze vcelku, a to na začátku písemné zkoušky (nikoli po částech, jako v případě Maturitní zkoušky),
 - d) poslechové cvičení, jež bylo obsahem Jednotlivé zkoušky, bylo navíc nepřiměřeně dlouhé, a tedy takové cvičení ve své podstatě netestovalo znalost německého jazyka, ale paměť a koncentraci zkoušeného (žalobce), což postrádalo s ohledem na účel skládané zkoušky smysl; poslechový text Jednotlivé zkoušky byl tedy příliš dlouhý, a úlohy by proto musely být čteny postupně a text poslouchán v úryvcích, aby mohly být otázky dobře zodpovězeny, a to na rozdíl od písemné části Maturitní zkoušky, jejíž zadání bylo standardní a odpovídalo obsahem běžné certifikované jazykové zkoušky,
 - e) zatímco při ústní části Maturitní zkoušky byly žalobci kladeny otázky, které byly odrazem předchozí školní přípravy žáků Gymnázia na maturitní zkoušku, a tedy na ně byli žáci řádně připravováni, tak při ústní části Jednotlivé zkoušky byly žalobci pokládány otázky zcela odlišné, než na které byl přímo na Gymnáziu připravován v hodinách německého jazyka pro účely Maturitní zkoušky; je tedy pochopitelné, že žalobce nemohl dostatečně detailně a obsáhle popsat skutečnosti, na něž byl zkoušejícím tázán, neboť se jednalo o takové informace, jež bez systematické přípravy během hodin německého jazyka, vedených v rámci přípravy k maturitě, nemohl pojmut po obsahové stránce ve stejném rozsahu jako skutečnosti, na něž byl spolu s ostatními žáky v rámci školní přípravy k maturitě připravován; ačkoliv tak byla témata Jednotlivé zkoušky po formální stránce totožná s tématem Maturitní zkoušky, obsahově byly zkoušky rozdílné i v ústní části.
12. Po podání žádosti žalobce očekával, že se žalovaný s ohledem na závěry Odborného vyjádření obrátí na znalce, aby odborně přezkoumal obsah Jednotlivé zkoušky ve vztahu k obsahu Maturitní zkoušky. Žalovaný se nicméně nejprve obrátil se žádostí o součinnost na Českou školní inspekci (dále jen „ČŠI“). Ta provedla dne 31. 10. 2018 na Gymnáziu kontrolu Jednotlivé zkoušky se závěrem, že stanovené procesní postupy byly dodrženy a

že Jednotlivá zkouška byla provedena stejným způsobem jako Maturitní zkouška, aniž by však jakkoli věcně hodnotila obsah a formu zkoušky. ČŠI se v Protokolu o provedené kontrole ze dne 9. 11. 2018, č. j. ČŠIH-872/18-H (dále jen „Protokol o kontrole“), omezila dle žalobce v otázce přezkoumání obsahu a formy Jednotlivé zkoušky na zcela lakonické (a tedy nepřezkoumatelné) konstatování, že *„ředitel školy určil pro jednotlivou zkoušku, která svým obsahem a formou odpovídá profilové části maturitní zkoušky z předmětu německý jazyk, obsah a formu, které odpovídaly obsahu a formě profilové části MZ z téhož předmětu v období kalendářního roku.“* Jak ovšem ČŠI dospěla k uvedenému závěru, není žalobci z Protokolu o kontrole jakkoli seznatelné, a toto nemohlo být zřejmé ani žalovanému.

13. Shora uvedené skutečnosti žalobce namítl při ústních jednáních konaných v sídle žalovaného ve dnech 15. 11. 2018 a 29. 11. 2018. Žalobce při obou ústních jednáních shodně namítal, že ČŠI se v Protokolu o kontrole vyjádřila k obsahu a obtížnosti Jednotlivé zkoušky jen velmi obecně a neprovedla odborné srovnání úrovně obtížnosti Jednotlivé zkoušky s úrovní obtížnosti Maturitní zkoušky. Tutéž námitku vznesl žalobce proti písemnému vyjádření Gymnázia. Na základě žalobcových námitek k průběhu přezkoumávání, uplatněných při prvním jednání dne 15. 11. 2018, požádal žalovaný dopisem ze dne 16. 11. 2018 ČŠI o zdůvodnění závěrů uvedených v Protokolu o kontrole, a to konkrétně o vyjádření, zda výrok, *„že jednotlivá zkouška svým obsahem a formou odpovídala profilové části maturitní zkoušky z předmětu německý jazyk v období kalendářního roku 2018, lze chápat v tom smyslu, že úroveň obtížnosti jednotlivé zkoušky odpovídala úrovni obtížnosti profilové části maturitní zkoušky“*. Návrhu žalobce na porovnání obsahu a obtížnosti obou zkoušek nezávislým znalcem však žalovaný nevyhověl, a tímto návrhem se blíže nezabýval.
14. ČŠI k dotazu žalovaného sdělením ze dne 26. 11. 2018 (dále jen „Sdělení“) uvedla, že:
- a) v rámci kontroly prováděné na žádost žalovaného na Gymnázium *„bylo kontrolováno, zda obsah zkušebního předmětu odpovídal obsahově předmětu vymezenému v příslušném školním vzdělávacím programu a z předložené písemné dokumentace k průběhu zkoušky bylo zřejmé, že její forma odpovídala profilové části maturitní zkoušky z předmětu německý jazyk“*. Uvedené konstatování ČŠI je pro žalobce zcela nesrozumitelné a nepřezkoumatelné, když ČŠI v úvodu citované věty sděluje, že se zabývala obsahem zkušebního předmětu, aby v závěru téže věty konstatovala, že forma zkoušky plně odpovídala části maturitní zkoušky, a to navíc jen části profilové; co tedy vlastně bylo ČŠI kontrolováno (obsah nebo forma?), a co vlastně odpovídalo profilové části maturitní zkoušky (obsah nebo forma?) není žalobci ze Sdělení ČŠI zřejmé,
 - b) ČŠI nadto dále ve Sdělení konstatovala, že není oprávněna zabývat se otázkou, zda byla či nebyla žákovi udělena výsledná známka z Jednotlivé zkoušky odůvodněně; jinými slovy tedy ČŠI konstatovala, že jí dle jejího názoru nepřísluší přezkoumávat obtížnost zkoušek a hodnocení Gymnázia, a tedy jí nepřísluší se k obsahu zkoušek vyjadřovat po odborné stránce.
15. Pro úplnost žalobce dodal, že žalovaný kontaktoval ČŠI již dne 15. 11. 2018 i telefonicky s žádostí o sdělení bližších podrobností k závěrům provedené kontroly, avšak ani v tomto případě se ČŠI k otázce obtížnosti nevyjádřila.
16. Žalovaný rovněž požádal o součinnost ředitele Gymnázia, který však (dle žalobce zcela pochopitelně a očekávatelně) ve svém sdělení ze dne 6. 11. 2018 uvedl, že Jednotlivá

zkouška odpovídala obsahem a formou Maturitní zkoušky a ve své podstatě zcela odkázal na dokument označený „*Vyjádření k průběhu Jednotlivé zkoušky Ondřeje Dörnera z němčiny ze dne 17. 9. 2018*“. Dle mínění žalobce je nutno na vyjádření ředitele Gymnázia (který byl rovněž předsedou zkušební komise) nahlížet jen jako na vyjádření účastníka, který má nepochybně zájem na výsledku řízení, a rozhodně o něj proto nelze opírat (objektivní) závěry o (ne)zákonnosti Jednotlivé zkoušky, resp. jejího obsahu a formy, potažmo výsledku.

17. Ze skutečností uvedených shora je dle žalobce zřejmé, že žalovaný neměl dostatek podkladů k tomu, aby posoudil, zda Jednotlivá zkouška svým obsahem a formou skutečně odpovídala Maturitní zkoušce, resp. aby se vyjádřil k otázce jejich srovnatelné obtížnosti, pročť ani nemohl dospět k relevantnímu závěru, zda je (či není) správný výrok o výsledku Jednotlivé zkoušky.
18. Za dané situace, kdy se ČŠI k otázce obsahu a formy Jednotlivé zkoušky fakticky nevyjádřila, resp. ve Sdělení ve své podstatě sdělila, že jí to ani nepřislouší, a jediným dalším podkladem pro žalovaného bylo pouze a jen vyjádření Gymnázia (jehož činnost byla fakticky předmětem přezkumu ze strany žalovaného), žalobce legitimně očekával, že krajský úřad na základě základních zásad správního řízení, jakož i § 56 správního řádu, o němž se v Rozhodnutí sám zmiňuje, zajistí vypracování znaleckého posudku, což ostatně žalobce v řízení sám navrhoval. K tomu však nedošlo, žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí, které vychází zejména z Protokolu o kontrole a z doplňujícího Sdělení ČŠI.
19. Dle žalobce žalovaný v odůvodnění rozhodnutí (opět zcela nepřezkoumatelně) konstatuje, že obě zkoušky (tj. Maturitní zkouška i Jednotlivá zkouška) „*odpovídaly úrovni B1 - B2*“, aby však o odstavec dále zcela bezelstně uvedl, že obtížnost jednotlivých zkoušek nelze objektivně porovnávat, neboť „*jde o kategorii zcela subjektivní*“.
20. Žalobce k tomu podotkl, že absolutně netuší, jak žalovaný dospěl k závěru, že obě zkoušky odpovídaly úrovni B1 – B2, neboť tento závěr neuvádí ČŠI v Protokolu o kontrole, ani v doplňujícím Sdělení, ani k této záležitosti nevedl žalovaný žádné dokazování. Uvedený závěr žalovaného je proto nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.
21. Žalobce se rovněž neztotožnil se zcela nesprávným a nezákonným závěrem žalovaného, že obsah a formu jednotlivých zkoušek, resp. jejich obtížnost a hodnocení nelze objektivně porovnávat, neboť „*jde o kategorii zcela subjektivní*“. V souvislosti s tím poukázal na judikatorní závěry správních soudů, že pokud určitá otázka závisí na odborném posouzení, nemůže to znamenat její vyloučení ze soudní/správní kontroly. V návaznosti na to vytkl žalovanému, že se v řízení o přezkoumání Jednotlivé zkoušky nevypořádal s jím uplatněnou argumentací, jakož i předloženým Odborným vyjádřením.
22. Závěr žalovaného o nemožnosti objektivního hodnocení obtížnosti jazykové zkoušky tak nemůže dle žalobce obstát, přičemž sám žalovaný si jej v rozhodnutí opakovaně vyvrací, neboť:
 - a) konstatuje, že obě zkoušky byly v úrovni B1 – B2, tedy sám žalovaný stanovuje určité objektivní kritérium náročnosti (jakkoli tak činí nepřezkoumatelně), a
 - b) konstatuje, že k otázce porovnání obtížnosti obou zkoušek zvažoval zadání znaleckého posudku postupem dle § 56 správního řádu, avšak neučinil tak, neboť dle svého názoru mohl opatřit odborné posouzení skutečností od jiného správního orgánu, a

to konkrétně od ČŠI; žalovaný v odůvodnění rozhodnutí tedy neuvedl, že znalecký posudek nezařadil z důvodu, že by jeho závěry nemohly objektivně posoudit obtížnost obou zkoušek (jak následně konstatuje v závěru odůvodnění Rozhodnutí), nýbrž z důvodu, že dle jeho přesvědčení mohl odborné posouzení daných skutečností získat od jiného správního orgánu, a to od ČŠI, což se však následně ukázalo jako zcela liché, neboť ČŠI se k otázce obtížnosti a hodnocení v podstatě odmítla vyjádřit, jakožto nekompetentní.

23. Žalobce je proto přesvědčen, že tím, že žalovaný bez dostatečného zdůvodnění možnost v podobě zajištění znaleckého posudku (či odborného vyjádření) nevyužil (resp. se spolehl pouze na zcela nedostatečné podklady od ČŠI), porušil svoji povinnost stanovenou správním řádem, neboť v rozporu s jeho § 3 nezjistil stav věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti.
24. Žalovaný se dle žalobce omezil při přezkoumání Jednotlivé zkoušky pouze na kontrolu procesní stránky, nezabýval se však stránkou obsahovou, ačkoliv žalobce uvedl (a doložil) konkrétní skutečnosti, které nasvědčují tomu, že v rozporu se školským zákonem Jednotlivá zkouška svým obsahem a formou neodpovídala Maturitní zkoušce.
25. Závěrem žalobce dal na zvaženu, aby případně sám soud ustanovil v řízení soudního znalce za účelem posouzení/porovnání obsahu (obtížnosti) obou zkoušek (Jednotlivé zkoušky a Maturitní zkoušky), a dle výsledku znaleckého zkoumání, jak bude v řízení zjištěn, sám rozhodl nejen o zrušení Rozhodnutí, ale i jemu předcházejícího rozhodnutí o výsledku Jednotlivé zkoušky a nařídil její opakování, a to za podmínek dle § 82 odst. 1 písm. b) školského zákona.
26. Žalobce proto navrhl, aby krajský soud zrušil žalobou napadené správní rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, popř. aby sám rozhodl tak, že zruší nejen toto rozhodnutí, nýbrž i jemu předcházející rozhodnutí o výsledku Jednotlivé zkoušky a nařídí její opakování, a to za podmínek dle § 82 odst. 1 písm. b) školského zákona.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

27. V úvodu vyjádření žalovaný konstatoval, že jednotlivé zkoušky nejsou součástí středního vzdělávání, ale jednou z forem dalšího vzdělávání ve školách. Proto jednotlivou zkoušku nemůže konat ten, kdo je žákem střední školy. Jednotlivou zkoušku ve střední škole za podmínek stanovených školským zákonem může vykonat ten, kdo není žákem střední školy a současně získal alespoň základní vzdělání (tj. získal stupeň základního vzdělání dle § 45 odst. 1 školského zákona). Jiné požadavky kladené na osobu, která chce vykonat jednotlivou zkoušku (např. dosažení středního stupně vzdělání, věk), školský zákon nestanoví. Z formulace ustanovení § 113 odst. 2 školského zákona pak vyplývá, že uchazeč nemá právní nárok na konání jednotlivé zkoušky odpovídající obsahem a formou profilové části maturitní zkoušky na určité střední škole.
28. Účelem přezkumného řízení dle § 82 školského zákona je zjistit, zdali průběh zkoušky a její výsledek byly v souladu s právními předpisy. Krajský úřad tedy zkoumá, zdali nebyly porušeny právní předpisy nebo se nevyskytly jiné závažné nedostatky, které mohly mít vliv na průběh nebo výsledek zkoušky. Pokud žádná taková pochybení nezjistí, výsledek zkoušky potvrdí. Důvodová zpráva ke školskému zákonu uvádí, že „*změna výsledku zkoušky*“

se předpokládá pouze v případech, kde došlo ke zjevnému pochybení“. Jako příklad je uveden nesprávný celkový součet dílčích bodových ohodnocení.

29. Oprávněné úřední osoby žalovaného nemají zákonem svěřenou kompetenci hodnotit záležitosti související přímo s pedagogickým procesem, ani nemají potřebné odborné znalosti pro posouzení skutečnosti, zdali jednotlivá zkouška svým obsahem a formou odpovídá zkoušce profilové části maturitní zkoušky z příslušného zkušebního předmětu. Toho si byl vědom i zákonodárce, který vložil do ustanovení § 82 školského zákona možnost požádat o součinnost ČŠI.
30. V předmětném řízení o přezkoumání jednotlivé zkoušky žalobce opakovaně namítal rozdílnou obtížnost Jednotlivé zkoušky oproti Maturitní zkoušce. Pojem obtížnost ani školský zákon, ani vyhláška č. 177/2009 Sb. nepoužívají. Školský zákon v § 113 požaduje, aby jednotlivá zkouška odpovídala profilové části maturitní zkoušky z příslušného zkušebního předmětu svou formou a obsahem a právě tyto dvě kategorie bylo třeba v předmětném řízení porovnávat a přezkoumávat.
31. Žalobce dále dle žalovaného směšuje pojmy úroveň a obtížnost. Úroveň vyjadřuje určitý stupeň jazykových znalostí, kterého má žák na základě absolvovaného studia dosáhnout. Pojem obtížnost žalovaný v odůvodnění použil zcela záměrně nikoli v tom smyslu, o jakém hovoří žalobce, ale k vysvětlení skutečnosti, že předmětem přezkoumání průběhu a výsledku jednotlivé zkoušky, ani výsledkem tohoto řízení není a nemá být hodnocení toho, zda některé z otázek jsou obtížnější než jiné, ale to, zda obsah zkušebních podkladů odpovídal obsahu zkušebních podkladů profilové části maturitní zkoušky z daného předmětu.
32. Na základě žádosti žalovaného o součinnost provedla ČŠI dne 31. 10. 2018 na Gymnáziu kontrolu Jednotlivé zkoušky, přičemž se zabývala v souladu s § 82 odst. 1 písm. b) školského zákona a v souladu s § 49 vyhlášky č. 177/2009 Sb. u Jednotlivé zkoušky z německého jazyka žalobce jednak jejími procesními náležitostmi, tedy zda žalobce podal řediteli školy přihlášku k jednotlivé zkoušce v řádném termínu, zda ředitel školy povolil žalobci konat jednotlivou zkoušku, zda dodržel lhůtu pro konání požadované zkoušky od termínu obdržení přihlášky, a jednak se zabývala obsahem a formou jednotlivé zkoušky. ČŠI po provedené kontrole došla k závěru, že *„ředitel školy určil pro jednotlivou zkoušku, která svým obsahem a formou odpovídá profilové části maturitní zkoušky z předmětu německý jazyk, obsah a formu, které odpovídaly obsahu a formě profilové části MZ z téhož předmětu v období kalendářního roku 2018.“*
33. O doplnění podkladů žalovaný ČŠI požádal na základě ústního jednání se žalobcem. ČŠI zaslala dne 26. 11. 2018 vyjádření, z něhož vyplývá, že její zjištění vychází zejména z kontroly předložené písemné dokumentace k průběhu zkoušky a jejího porovnání s obsahem předmětu vymezeného v příslušném školním vzdělávacím programu. Forma a obsah maturitní zkoušky, potažmo i jednotlivé zkoušky, vychází právě ze školního vzdělávacího programu školy. Pokud tedy ČŠI na základě provedené kontroly konstatovala, že obsah a forma jednotlivé zkoušky odpovídaly obsahu a formě profilové části maturitní zkoušky, znamená to, že obsah zkušebního předmětu odpovídal obsahu předmětu vymezenému ve školním vzdělávacím programu platném ve školním roce 2017/2018 a současně v období konání jednotlivé zkoušky. V tomto školním vzdělávacím programu je mimo jiné uvedeno, že podle potřeb Společného evropského referenčního rámce má být dosaženo jazykové úrovně B1. Z toho důvodu žalovaný s danou úrovní

pracoval i v odůvodnění rozhodnutí a nebylo třeba k prokázání této skutečnosti provádět žádné další dokazování.

34. Žalobce dále dle žalovaného ne zcela přesně interpretuje vyjádření ČŠI, která konstatovala, že není oprávněna se zabývat tím, zda byla výsledná známka ze zkoušky žákovi udělena odůvodněně či neodůvodněně (ohledně jeho výkonu při zkoušce a jeho hodnocení). Žalobce z uvedeného tvrzení dovozuje, že dle názoru ČŠI jí nepřísluší vyjadřovat se k obsahu zkoušek po odborné stránce. Dané vyjádření ČŠI se však týká pouze výsledné známky a tedy hodnocení výkonu žáka u zkoušky. ČŠI, ani nikdo jiný, nemůže zasahovat do výsledného hodnocení zkušební komise v rámci ústní či poslechové části zkoušky, obzvláště v případě, kdy zástupci ČŠI při zkoušce nebyli přítomni.
35. Na ředitele Gymnázia se žádostí o součinnost se žalovaný obrátil proto, jelikož byl jakožto předseda zkušební komise (kterým byl ze zákona) přítomen celému průběhu zkoušky, tudíž na rozdíl od žalobce se žalovaný domnívá, že jeho vyjádření může sloužit jako jeden (byť ne hlavní) z podkladů rozhodnutí, neboť žalovaný má v řízení postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
36. Ředitel Gymnázia odkázal z větší části na své vyjádření k průběhu jednotlivé zkoušky, které žalovanému zaslal spolu s žádostí o přezkoumání jednotlivé zkoušky. Pro žalovaného byly z obsahu vyjádření podstatné zejména informace o průběhu zkoušky, jelikož u ní byla přítomna pouze komise a žalobce. K vyjádření ředitele o tom, že jednotlivá zkouška z německého jazyka svým obsahem a formou odpovídala profilové části maturitní zkoušky, při svém rozhodování žalovaný nepřihlížel. K potvrzení této skutečnosti žalovanému posloužily závěry uvedené v protokolu ČŠI.
37. Jak již uvedl žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí, § 82 odst. 1 písm. b) školského zákona výslovně předpokládá v rámci přezkoumání maturitní (jednotlivé) zkoušky součinnost ČŠI, která je v souladu s § 174 odst. 2 školského zákona orgánem přímo určeným k tomu, aby zjišťoval a hodnotil podmínky, průběh a výsledky vzdělávání, naplnění školního vzdělávacího programu a jeho soulad s právními předpisy a rámcovým vzdělávacím programem a aby vykonával kontrolu dodržování právních předpisů, které se vztahují k poskytování vzdělávání a školských služeb. Žalovaný navíc nemá povědomí o tom, že by existoval znalec, který by mohl komplexně ve všech jednotlivých aspektech posoudit obtížnost maturitní (jednotlivé) zkoušky z cizího jazyka tak, jak požadoval žalobce, což potvrdilo v odpovědi na dotaz žalovaného i oddělení legislativy regionálního a vysokého školství MŠMT.
38. Žalovaný proto navrhl, aby krajský soud žalobu zamítnul.

IV. Replika žalobce

39. Replika žalobce k vyjádření žalovaného do značné míry kopírovala obsah žalobních námitek. Žalobce popřel, že by v žalobním návrhu směšoval pojmy úroveň a obtížnost. Žalobní návrh rozhodně nemíří na rozdílnou obtížnost jednotlivých otázek, nýbrž celých částí Jednotlivé a Maturitní zkoušky, přičemž nejmarkantnější rozdíl byl v rámci poslechové části. V Odborném vyjádření Institutu bylo jasně uvedeno, že zatímco Maturitní zkouška odpovídala v zadání všech úkolů obtížnosti A2 až B1 (s výjimkou

poslechového cvičení č. 2, které odpovídalo obtížnosti B1 až B2), tak u Jednotlivé zkoušky se obtížnost všech zadání pohybovala na úrovni B1 až B2 a poslechové cvičení odpovídalo dokonce úrovni B2 až C1.

40. Žalobce zdůraznil, že v žalobním návrhu, s odvoláním na Odborné vyjádření Institutu, poukázal na skutečnost, že úroveň zkoušky, jež měla být dle Společného evropského referenčního rámce a dle školního vzdělávacího programu školy na celkové úrovni B1, se u profilové Maturitní zkoušky a Jednotlivé zkoušky podstatně lišila, přičemž u Jednotlivé zkoušky byla poslechová část celkově na úrovni nepochybně vyšší než B1, a to dokonce až na úrovni C1.
41. Pojmy úroveň a obtížnost tak spolu v tomto konkrétním případě dle žalobce úzce souvisí, jelikož to, jak je daná zkouška pro studenta obtížná, nepochybně závisí i na úrovni, které dle Společného evropského referenčního rámce dosahuje. Dle žalobce je přitom zřejmé, že se ČŠI porovnáním úrovně (obsahové stránky) obou zkoušek nezabývala, a v podstatě se soustředila pouze na formální stránku věci.
42. Žalobce poukázal dále na to, že ve vyjádření k žalobě žalovaný konstatuje, že obě zkoušky měly mít úroveň B1, ale v napadeném rozhodnutí zcela nepřezkoumatelně uvádí, že obě zkoušky měly úroveň B1 až B2. Sám Žalovaný si tedy v rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě odporuje a nadále tak utvrzuje žalobce v přesvědčení o celkové nepřezkoumatelnosti jím učiněných závěrů pro nedostatek důvodů, jakož i pro nesrozumitelnost.
43. Žalobce zdůraznil, že v žádosti ani v žalobě nenapadal nesprávnost hodnocení v tom smyslu, že by neproběhlo ve vztahu k zadání Jednotlivé zkoušky správně, tj. že by např. neodpovídalo počtu shledaných chyb či výkonu při ústní zkoušce, nýbrž jednoznačně od počátku namítá, že dosažený výsledek (tj. hodnocení stupněm dobré) byl negativně ovlivněn obsahem (úrovní obtížnosti) Jednotlivé zkoušky oproti Maturitní zkoušce. Hodnoceny totiž nebyly znalosti Žalobce odpovídající úrovni B1, jak tomu mělo být dle Společného evropského referenčního rámce a školního vzdělávacího programu, nýbrž ve skutečnosti úrovni podstatně vyšší (v některých úlohách písemné části Jednotlivé zkoušky dokonce až na úrovni C1).

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

44. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s. V replice k žalobě žalobce s tímto postupem vyslovil souhlas. Podotkl pouze, že v rámci žaloby navrhl i provedení některých důkazů, které by nebylo možno provést mimo jednání, a tedy v případě, že by soud shledal tyto návrhy důvodnými, pak by bylo nutné jednání nařídit. Tyto návrh žalobce na doplnění dokazování však představují listiny, které tvoří obsah správního spisu. Jím se ve správním soudnictví důkaz neprovádí. Žalovaný nevyjádřil s takovým postupem nesouhlas ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Zákonné podmínky pro projednání věci bez nařízení jednání tak byly splněny, když navíc soud v daném řízení aplikoval ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., které umožňuje soudu rozhodnout bez nařízení jednání, i kdyby s tím účastníci řízení nesouhlasili (v podrobnostech níže).

45. Pokud jde o skutkový stav věci, popsali jej ve shodě a v podrobnostech jak žalobce v žalobě, tak žalovaný ve svém vyjádření (viz shora), v tom není mezi účastníky řízení sporu. Jejich popis pak odpovídá obsahu správního spisu.
46. Žalobce namítal v první řadě přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Spolu s odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 - 73 (publ. pod č. 1546/2008 Sb. Nejvyššího správního soudu), krajský soud předesílá, že soud je povinen přihlížet k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů i z moci úřední. Je to proto, že nepřezkoumatelnost brání zpravidla věcnému přezkumu a posouzení důvodnosti dalších žalobních námitek. Jedná se tak zejména o situace, kdy rozhodnutí není samo o sobě schopno přezkumu z hlediska žalobních námitek. Nemožnost podrobit rozhodnutí zkoumání přitom musí být zjevná buď ze spisu, nebo z rozhodnutí samého.
47. Ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu stanovuje správnímu orgánu povinnost řádně odůvodnit své rozhodnutí a vyjádřit právní názor k předmětné otázce jednoznačným a srozumitelným způsobem. Pakliže správní orgán dostojí předestřeným požadavkům, nemůže závěr o nepřezkoumatelnosti jeho rozhodnutí pro nedostatek důvodů obstát (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2007, č. j. 7 As 34/2006 - 76). Šlo by tak o ni za situace, kdy se správní orgán ve svém rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, sp. zn. 2 As 37/2006).
48. A právě k takové situaci v přezkoumávané věci z níže uvedených důvodů došlo.
49. Předně považuje krajský soud za důležité konstatovat, že se na správní řízení o přezkoumání průběhu a výsledku jednotlivé zkoušky vztahují ustanovení správního řádu.
50. A to přestože podle § 183 odst. 1 školského zákona se na rozhodování podle jeho § 82 správní řád nevztahuje. Aplikovatelnost tohoto ustanovení však byla vyloučena soudní judikaturou. Konkrétně pak usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47, (publ. pod č. 3104/2012 Sb. Nejvyššího správního soudu). Jedním z judikatorních výstupů tohoto rozhodnutí byl právní závěr, že ustanovení § 183 odst. 1 školského zákona vylučující použití správního řádu je neaplikovatelné, neboť na ně dopadá požadavek § 180 odst. 1 správního řádu, který v zájmu zachování ústavní garance spravedlivého procesu vyžaduje, aby se i přesto řízení o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky řídilo správním řádem všude, kde je to nezbytné.
51. Není důvodu, aby se tento závěr nevztahoval i na přezkoumání průběhu a výsledku právního institutu jednotlivé zkoušky, jak je zakotven v § 113 školského zákona, neboť dle jeho odst. 3 písm. c) se na konání, organizaci, průběh a hodnocení jednotlivé zkoušky, která svým obsahem a formou odpovídá zkoušce maturitní zkoušky, obdobně použijí ustanovení školského zákona upravující maturitní zkoušku, s výjimkou jmenování předsedy zkušební komise a termínů konání jednotlivé zkoušky.
52. Žalovaný tak byl povinen řídit se v daném správním řízení nejen základními zásadami správního řízení, ale i ostatními ustanoveními správního řádu, včetně jeho části druhé. A tedy dostát i povinností zakotveným ve shora citovaném § 68 odst. 3 správního řádu.

53. Podle § 113 školského zákona platí, že jednotlivá zkouška konaná v určité střední škole musí svým obsahem a formou odpovídat obsahu a formě příslušné zkoušky uskutečňované v dané škole.
54. Podstata žalobního návrhu spočívala v tom, že žalobce namítal, že Jednotlivá zkouška, kterou absolvoval na Gymnáziu Boženy Němcové v Hradci Králové ve dnech 5. a 11. 9. 2018 neodpovídala svým obsahem maturitní zkoušce z německého jazyka, kterou absolvoval na stejné škole v jarních měsících roku 2018. Rozpor v obsahu obou zkoušek spatřoval v rozdílném stupni obtížnosti, neboť Jednotlivá zkouška měla být dle něho obtížnější. To pak mělo vliv na výslednou známku, která mu byla za absolvování Jednotlivé zkoušky udělena.
55. Nutno zdůraznit, že žalobce neopíral toto tvrzení pouze o nějaký svůj subjektivní dojem, ale odkazoval na závěry Odborného vyjádření Institutu, o jehož vypracování požádal. Z něho vyplývá, že Institut spatřuje podstatné rozdíly mezi oběma zkouškami zejména v tom, že zatímco Maturitní zkouška odpovídala v zadání všech úkolů obtížnosti A2 až B1 (s výjimkou poslechového cvičení č. 2, které odpovídalo obtížnosti B1 až B2), tak u Jednotlivé zkoušky se obtížnost všech zadání pohybovala na úrovni B1 až B2 a poslechové cvičení odpovídalo dokonce úrovni B2 až C1.
56. Žalovaný se však hodnocení jednotlivých výtek žalobce ohledně srovnání obou zkoušek, které korespondovaly se závěry Odborného vyjádření Institutu, fakticky úplně vyhnul. Tento svůj postup odůvodnil tím, že ustanovení § 113 školského zákona požaduje dle jeho mínění pouze, aby jednotlivá zkouška odpovídala profilové části maturitní zkoušky z příslušného zkušebního předmětu svou formou a obsahem. Podle žalovaného záměrně, protože tyto dvě kategorie lze objektivně porovnávat a přezkoumat. Úmyslně tak zákon nehovoří o obtížnosti, protože to je kategorie zcela subjektivní. Úroveň obtížnosti té které zkoušky proto není možno objektivně přezkoumat. Tímto svým názorem odpůrce odůvodnil, proč obsah Odborného vyjádření Institutu nezohlednil a nepřihlédl k němu. Jedná se podle něj toliko o jeden z mnoha možných subjektivních názorů.
57. S tímto závěrem žalovaného se však krajský soud neztotožňuje. Pokud zákon požaduje, aby jednotlivá zkouška odpovídala profilové části maturitní zkoušky z příslušného zkušebního předmětu svou formou a obsahem, pak pod pojem „*obsah zkoušky*“ je nutno zařadit i otázku její obtížnosti. Hodnocení tohoto pojmu totiž není pouze otázkou subjektivního náhledu.
58. Tato skutečnost ostatně plyne také přímo z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný v něm konstatuje „...*jejíž vědomostní a dovednostní rozsah* (míněno profilové části maturitní zkoušky v předmětu německý jazyk v období kalendářního roku 2018) *je vymezen v příslušném školním vzdělávacím programu. Obě zkoušky odpovídaly svým obsahem a formou úrovni B1 – B2, a to v souladu se školním vzdělávacím programem, potažmo též rámcovým vzdělávacím programem.*“
59. Žalovaným zmíněná úroveň B1 – B2 však dle názoru soudu představuje právě onu žalobcem namítanou obtížnost zkoušky.
60. Na rozdíl od žalovaného totiž neshledává krajský soud významnějšího rozdílu mezi pojmy „*obtížnost zkoušky*“ a „*úroveň zkoušky*“, to považuje za slovíčkaření. Podstatný je obsah obou pojmů, který je dle soudu ve své podstatě shodný. Obtížností (úrovní) zkoušky je třeba rozumět právě onen vědomostní, znalostní a dovednostní rozsah, o

němž se zmiňuje žalovaný. Oba tyto (ve svém obsahu v podstatě shodné pojmy), je pak nutno zahrnout pod pojem „*obsah zkoušky*“, jak už uvedl krajský soud shora.

61. Jiný výklad by byl v rozporu s judikatorními závěry Nejvyššího správního soudu, které se sice vždy vztahovaly k přezkumu maturitní zkoušky, ale z důvodů shora uvedených je nutno je vztáhnout i na přezkum jednotlivé zkoušky. Například v rozsudku ze dne 17. 1. 2013, č. j. 7 As 165/2012-22, Nejvyšší správní soud uzavřel, že skutečnost, že určitá otázka závisí na odborném posouzení, nemůže znamenat, že ji to zcela vylučuje ze soudní kontroly. Pokud by tomu tak bylo, soudní kontrola by v řadě oblastí zcela ztratila smysl, neboť rozhodování veřejné správy se velmi často týká otázek specializovaných a vysoce odborných. Ve shora již citovaném usnesení svého rozšířeného senátu ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47, pak dovedl, že soud je v řízení o žalobě proti rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku části maturitní zkoušky konané formou didaktického testu podle § 82 odst. 3 školského zákona povinen přezkoumat toto rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, a to i z hlediska věcné správnosti hodnocení testových otázek a úloh. Správní orgán tedy musí výsledek maturitní zkoušky přezkoumávat nejen z hlediska dodržení právních předpisů, ale i z hledisek odborných.
62. Výklad zastávaný žalovaným by po rozumu byl i výkladem absurdním, neboť pak by úroveň požadovaných znalostí Jednotlivé zkoušky žalobce mohla odpovídat třeba úrovni C2, ale žalovanému by to nevadilo, protože dle jeho názoru není oprávněn takovou skutečnost vůbec přezkoumávat a obsah Jednotlivé zkoušky by dle něho i tak odpovídal obsahu zkoušky maturitní. To by dle soudu vedlo k odepření práva žalobce na soudní ochranu proti dotčení jeho veřejných subjektivních práv.
63. Hodnocení obtížnosti (úrovně) zkoušky z cizího jazyka tedy není otázkou ryze subjektivního posouzení. Pro to, jaké dovednosti, vědomosti a znalosti se pod jednotlivé znalostní úrovně zkoušek z cizího (zde německého) jazyka (A1, A2, B1, B2, C1, C2) zahrnují, jistě nějaká objektivní kritéria stanovena jsou. Sám odpůrce v souvislosti s tím hovoří o tom, že vědomostní a dovednostní rozsah maturitní zkoušky je vymezen v „*příslušném školním vzdělávacím programu*“, potažmo též v „*rámcovém vzdělávacím programu*“. Tím ale věc bez dalšího uzavřel. O tom, jak jsou v uvedených dokumentech tato kritéria pro jednotlivé úrovně zkoušek z německého jazyka stanovena, či jak dospěl k závěru, že obě zkoušky žalobce (tedy Maturitní zkouška i Jednotlivá zkouška) odpovídaly úrovni B1 až B2, se z odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze nic dozvědět.
64. Přitom ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že pokud ČŠI ve svém vyjádření konstatovala, že „*obsah a forma Jednotlivé zkoušky odpovídaly obsahu a formě profilové části maturitní zkoušky, znamená to, že obsah zkušebního předmětu odpovídal obsahu předmětu vymezenému ve školním vzdělávacím programu platném ve školním roce 2017/2018 a současně v době konání Jednotlivé zkoušky. V tomto školním vzdělávacím programu je mimo jiné uvedeno, že podle potřeb Společného evropského referenčního rámce má být dosaženo jazykové úrovně B1*“.
65. Opět tedy žalovaný připouští existenci dokumentů, které bezpochyby vymezují rozsah určitých vědomostí, znalostí a dovedností nutných pro složení jazykové zkoušky té které úrovně obtížnosti. Na tyto dokumenty (Společný evropský referenční rámec a školní vzdělávací program školy) odkazoval i žalobce ve své replice.
66. Žalovaný si tedy měl s ohledem na obsah uvedených dokumentů nejprve ujasnit, jaké nároky ohledně vědomostí, znalostí a dovedností byly kladeny na žalobce ohledně

profilové části maturitní zkoušky z německého jazyka na Gymnáziu Boženy Němcové v Hradci Králové ve školním roce 2017/2018, neboť obdobné by po něm měly být vyžadovány i v případě Jednotlivé zkoušky. A na základě obsahu žádosti žalobce o přezkoumání Jednotlivé zkoušky měl následně ověřit, zda tomu tak skutečně bylo.

67. Krajský soud v souvislosti s tím znovu zdůrazňuje, že žalobce vznesl v žádosti o přezkoumání zcela konkrétní námitky, které byly navíc podpořeny obsahem Odborného vyjádření Institutu, tedy instituce, která je k podobným závěrům jistě odborně způsobilá. Žalovaný se však, z důvodů, které ovšem krajský soud shledal nesprávnými (viz shora), s obsahem těchto žalobcových tvrzení a závěrů Institutu nikterak nevypořádal. Zcela se tak odmítl zabývat podstatou přezkumu, o který byl žalobcem žádán, tedy zda obsah Jednotlivé zkoušky odpovídal obsahu profilové části maturitní zkoušky z německého jazyka na Gymnáziu Boženy Němcové v Hradci Králové ve školním roce 2017/2018.
68. Tato skutečnost způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného pro nedostatek důvodů ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Krajskému soudu tak nezbylo než napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení, protože nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí představuje natolik závažnou vadu řízení, jež bez dalšího musí vést ke zrušení takto vadného rozhodnutí. Soud totiž v situaci, kdy správní orgán dosud nevyslovil právní argumentaci k podstatě daného správního řízení, nemá pravomoc tuto otázku vyřešit jako první. Soudní řízení správní je založeno na přezkumu konání orgánů veřejné správy, v posuzované věci správní orgán odůvodněné stanovisko dosud nezformuloval, a není tak co přezkoumávat.
69. Žalovaný postupoval správně, pokud ohledně posouzení této otázky požádal o součinnost ČŠI. Pochybil však, pokud při přezkumu vycházel (v podstatě pouze) z Protokolu ČŠI o kontrole ze dne 9. 11. 2018 a z jejího Sdělení ze dne 26. 11. 2018.
70. Jejich obsah mu totiž při hledání odpovědi na shora nastíněnou otázku, která byla jádrem jeho přezkumu, nemohl příliš pomoci. Z obsahu obou podkladů je zřejmé, že závěry ČŠI zůstaly ve zcela obecné a v podstatě nicneříkající rovině. Jak jinak lze hodnotit závěry obsažené v Protokolu o kontrole typu „Ředitel školy určil pro jednotlivou zkoušku, která svým obsahem a formou odpovídá profilové části maturitní zkoušky z předmětu německý jazyk, obsah a formu, které odpovídaly obsahu a formě profilové části MZ z téhož předmětu v období kalendářního roku 2018.“ nebo „Jednotlivá zkouška byla provedena stejným způsobem jako zkouška profilové části MZ.“ A nepomohlo příliš ani žalovaným vyžádané Sdělení – viz např. „..... bylo kontrolováno, zda obsah zkušebního předmětu odpovídal obsahově předmětu vymezenému v příslušném školním vzdělávacím programu a z předložené písemné dokumentace k průběhu zkoušky bylo zřejmé, že její forma odpovídala profilové části maturitní zkoušky z předmětu německý jazyk.“
71. Není tak vůbec zřejmé, co vlastně ČŠI kontrolovala, jaký je obsah podkladů, z nichž vycházela, a jak ke svým závěrům došla. Nepřezkoumatelnost těchto závěrů ČŠI pak vyústila v nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalovaného, který je pouze mechanicky přejal.
72. Buď tedy bude muset žalovaný v dalším řízení trvat na tom, aby ČŠI shora uvedené nedostatky své kontrolní činnosti odstranila, nebo pokud jeho zaměstnanci potřebnou odbornost k posouzení předmětné otázky nemají, což je pochopitelné, má možnost si podle § 56 správního řádu obstarat odborné vyjádření jiného správního orgánu (popř.

jiné odborné osoby) nebo znalecký posudek. Takové odborné vyjádření (jakým je např. právě Odborné vyjádření Institutu předložené žalobcem) pak musí vyhodnotit stejně jako ostatní důkazní prostředky a podklady podle zásady volného hodnocení důkazů zakotvené v § 50 odst. 4 správního řádu.

73. V dalším řízení je žalovaný právními závěry krajského soudu obsaženými v tomto rozhodnutí vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

74. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, ovšem s ohledem na skutečnost, že mu soud přiznal úplné osvobození od soudního poplatku a ustanovil mu zástupce k hájení jeho práv v této věci, žádné náklady řízení mu evidentně nevznikly. Proto krajský soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 2. listopadu 2020

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: I. S.